

---

# Namarthavivekah

नामार्थविवेकः

## Document Information

---

Text title : Namarthavivekah by Upanishadbrahmayogi

File name : nAmArthavivekah.itx

Category : raama, rAma

Location : doc\_raama

Author : Upanishad Brahmayogin

Transliterated by : Mrityunjay Pandey

Proofread by : Mrityunjay Pandey

Latest update : October 21, 2025

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

---

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

**Please help to maintain respect for volunteer spirit.**

---

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

---

October 21, 2025

*sanskritdocuments.org*

---

---

## Namarthavivekah

---

### नामार्थविवेकः

---



स्वाविधापदतत्कार्यजतारोपापवाधधीः ।  
यस्मिन् विराममगमत् तत्रिपादस्मि रामयित् ॥ १ ॥

गुरुं नत्वा ब्रह्ममात्रावशेषसुत्वमिच्छताम् ।  
तत्प्राप्त्युपायदिव्यश्रीरामनामार्थ उच्यते ॥ २ ॥

दृष्टीभ्यमानरूपत्वाद् दिव्यश्रीर्भुक्तिरीरिता ।  
तद्रूपतो राजमानं मङ्गः श्रीराम इरितम् ॥ ३ ॥

श्रीराम अेव नाम स्यान्नाभिधानमुपेयतः ।  
उपेयरूपवस्थानं नामार्थं इति विश्रुतम् ॥ ४ ॥

विषयः स्वेतराससत्तासामान्यभीरितः ।  
प्रयोजनं ब्रह्ममात्रावशेषात्तया स्थितिः ॥ ५ ॥

सम्बन्धः प्रतिपाद्यादिः शास्त्रयिन्मात्रयोर्मिथः ।  
विकलेबर्हैवल्यानन्तकामोऽधिकार्यसौ ॥ ६ ॥

उक्ताधिकारसम्पन्नयोगिनोपेयनामयित् ।  
स्वावशेषतयावामुं शक्या स्यात् स्वस्वरूपतः ॥ ७ ॥

आसिः स्वमात्रावशेषो न छि ग्रामान्तरामिवत् ।  
निर्बाजिब्रह्मविज्ञानान्निर्वाजसिः श्रुतीरिता ॥ ८ ॥

अनादिकालमारभ्य स्वाविधापल्यावधि ।  
नामरूपमिदाशोभि नानाब्रह्माण्डगर्भितम् ॥ ९ ॥

विराड्द्विरण्यगर्भेशचित्साभान्यैरधिष्ठितम् ।  
तत्तदण्डोचितब्रह्मविष्णुरुद्रायुतान्वितम् ॥ १० ॥

विचित्रकर्मावरणपुण्यपापभ्रमोज्ज्वलम् ।  
नानाविधप्राणिजतजुष्टमाविधकं पदम् ॥ ११ ॥

विशेषसामान्ययुक्तं सत्यत्वेनानुभूयते ।  
 तथा सति कथं निर्विशेषज्ञानं नृणां न तत् ॥ १२ ॥  
 उपेयोपायभेदेन नामचिद् द्विविधेरिता ।  
 तत्रोपेयनाम सत्तासामान्यमभिधीयते ॥ १३ ॥  
 नामाभिधानं नामि चिदभिधेयं तयोर्न भिन् ।  
 अेवं ज्ञानविभातं यद्दुपायाभिधनाम तत् ॥ १४ ॥  
 न ल्युपायं विनोपेवमासुं शक्यं मनीषिभिः ।  
 तस्माद्दुपायसर्वस्वं ज्ञात्वाऽनुष्ठानतः परम् ॥ १५ ॥  
 यज्जन्म यरमं तत्रोपेयनाम चिदात्मकम् ।  
 उपेयश्रीरामनामतया विद्वान् विशिष्यते ॥ १६ ॥  
 स्वाविद्यापदतत्कार्यभ्रमाद्ब्रह्माधिकारिणाम् ।  
 स्वान्तःकरणमालिन्यदोषेणोपायनामयित् ॥ १७ ॥  
 यतुर्धा भिद्यते स्थूलसूक्ष्मबीजतुरीयतः ।  
 यस्यान्तःकरणं भूरिपापेन कबलीकृतम् ॥ १८ ॥  
 स योपायस्थूलनाम स्मरेदद्यविमुक्तये ।  
 स्वाविद्यापदवीनाशयोगवैराज्यरूपतः ॥ १९ ॥  
 राजमानं भडो रामनाम स्थूलचिदुच्यते ।  
 सत्यसत्ततमोपाधिं सर्वतः पाणिमस्तकम् ॥ २० ॥  
 रामं वैश्वानरं ध्यात्वा रामरामेति सर्वदा ।  
 लज्जं छित्वा स्मरणतः सर्वपापक्षयो भवेत् ॥ २१ ॥  
 सदा रामेति नामैव स्मरतामघसञ्चयम् ।  
 निःशेषं नाशयित्वाथ क्वममुक्तिं विधास्यति ॥ २२ ॥  
 स्वान्तःकरणसम्भूतसञ्चित्ताघनिवृत्तये ।  
 सर्ववर्णैराश्रमिभिः स्मर्तव्यं नाम सर्वदा ॥ २३ ॥  
 नाम कीर्तयतः पुंसो नास्ति पातकमण्वपि ।  
 गृह्णामि तमायःपिण्डमडिभाण्डे करे क्षिपे ॥ २४ ॥  
 नामस्मर्तुंरुपापित्वाऽकार्यं न भवेन्मतिः ।  
 नामापराधशकं तं द्रष्टुं वा कथं शकम् ॥ २५ ॥

यद्वि स्पृशेत् प्रमादेन नाम तन्नाशयेत्तराम् ।  
 गाणपत्यशैवशाक्तसौरवैष्णवनामसु ॥ २६ ॥  
 रामनामः कृत्वाधिक्यमाहुस्तादृकरूपतः ।  
 राम एव परं ब्रह्म राम एव परं तपः ॥ २७ ॥  
 राम एव परं तत्त्वं श्रीरामो ब्रह्म तारकम् ।  
 एति श्रुतेस्तच्छ्रीरामनामतुल्यं न विद्यते ॥ २८ ॥  
 नारायणाष्टाक्षरे तु रामनामाद्यवर्णकम् ।  
 न योजितं यद्वि तदा नायनाय मनुर्भवेत् ॥ २९ ॥  
 द्विव्यश्रीशिवपञ्चार्णो रामनामान्त्यवर्णकम् ।  
 न योजितं यद्वि तदा न शिवाय भवेन्मनुः ॥ ३० ॥  
 मनुद्भयं यदा रामनामद्भयक्षरयोजितम् ।  
 तदा शिवायायनाय भवत्येव न संशयः ॥ ३१ ॥  
 शिवनारायणमनुमुक्तिदापनशक्तिदम् ।  
 तस्मात् प्राधान्यतो नाम स्मरतां मुक्तिदायने ॥ ३२ ॥  
 शक्तिरस्तीति किं चित्रं स्मर्तृटन् नामोद्भरेत् क्षणात् ।  
 दुर्दृशे येन सततं स्मृतं तेन मलात्मना ॥ ३३ ॥  
 साधितं भगवत्तत्त्वं तस्य किं दुर्लभं भवेत् ।  
 थरमश्वासवेलायां राम रामेति यः स्मरेत् ॥ ३४ ॥  
 स निर्धूताद्यनिययो सुक्तिमेति न संशयः ।  
 रामयन्द्रेत्येकवारमनिच्छास्मृतिमात्रतः ॥ ३५ ॥  
 यावन्नश्येत् पापबृन्दं कल्पकोटिशतैः कृतम् ।  
 तावत् कर्तव्यमित्येव दृढनिश्चयपूर्वकम् ॥ ३६ ॥  
 कोटिकोटिकोटिजन्मशतेनापि प्रयत्नतः ।  
 तावत् कर्तुं समर्थः कः सर्वज्ञा वद सोऽस्ति चेत् ॥ ३७ ॥  
 अस्तीत्येवं वदसि येन्नाम ते पापघातुकम् ।  
 न भवेद्दुर्बलत्यात् तत् तदा भवतु मे जनिः ॥ ३८ ॥  
 नास्तीत्येवं यद्वि मतं सकृलो मम निश्चयः ।

तस्मादलं कोटिजन्मपापभृन्दापनुत्तये ॥ ३९ ॥  
 श्रीरामयन्त्रं ते नाम बुद्धिपूर्वं जपन् स्थितः ।  
 त्रिवारं रामनामाशु स्मृत्वा कर्मत्रयान्विताम् ॥ ४० ॥  
 आवृत्तित्रयतद्धेतुस्वाविधां नाशयाम्यलम् ।  
 अस्मिन्नर्थे प्रमाणाणि श्रुतयः सन्ति कोटिशः ॥ ४१ ॥  
 स्मृतयश्च तथा भूरि निश्चयं यान्तु भूसुराः ।  
 कृतं दिने यद्गुरितं पक्षमासर्तुवर्षजम् ॥ ४२ ॥  
 सर्वं दहति निःशेषं तूलायलमिवानलः  
 ब्रह्मलत्यासलस्त्राणि ज्ञानाज्ञानकृतानि च ॥ ४३ ॥  
 स्वर्णस्तेयसुरापानगुरुतल्यायुतानि च ।  
 कोटिकोटिसलस्त्राणि उपपातकजान्यपि ॥ ४४ ॥  
 सर्वाण्यपि प्रणश्यन्ति रामनामानुकीर्तनातू ।  
 यत् प्रयागादितिर्थाङ्गतप्रायश्चित्तशतैरपि ॥ ४५ ॥  
 नैवापनोद्यते पापं तदध्याशु विनाशयेत् ।  
 पुण्यक्षेत्रेषु सर्वेषु कुरुक्षेत्रादिषु स्वयम् ॥ ४६ ॥  
 बुद्धिपूर्वमधं कृत्वा तदध्याशु विनाशयेत् ।  
 कुश्लैस्तामपराकाधैर्नायान्द्रायणैरपि ॥ ४७ ॥  
 पापं च नापनोद्यं यत् तदध्याशु विनाशयेत् ।  
 आत्मतुल्यसुवर्णादिदानैर्बहुविधैरपि ॥ ४८ ॥  
 किञ्चिदध्यपरिक्षीणं तदध्याशु विनाशयेत् ।  
 सदा रामोऽलमस्मीति तत्पतः प्रवदन्ति ये ॥ ४९ ॥  
 न ते संसारिणो नूनं राम अेव न संशयः ।  
 यतुर्विधा भजन्ते मां जनाः सुकृतिनोऽर्जुन ॥ ५० ॥  
 ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्यालरन् मामनुस्मरन् ।  
 यः प्रयाति त्यजन् देलं स याति परमां गतिम् ॥ ५१ ॥  
 सततं कीर्तयन्तो मां यतन्तश्च दृढव्रताः ।  
 नमस्यन्तश्च मां भक्त्या नित्ययुक्ता उपासते ॥ ५२ ॥

तेषामलं समुद्धर्ते त्वेवमादिश्रुतेः स्मृतेः ।  
 विवशेन प्रयत्नेन ज्ञानेनाज्ञानतोऽपि वा ॥ ५३ ॥  
 नामस्मरणतोऽपापो विद्वानसृतमश्रुते ।  
 मयोक्तं सकलं नार्थवादः सत्यं न संशयः ॥ ५४ ॥  
 श्रीरामनाम्न्यर्थवादं सम्भावयति यो नरः ।  
 स मडापातकिभ्योऽपि वरिष्ठं षति कीर्तितः ॥ ५५ ॥  
 तत्पापशान्तये नाम विनान्यत्र हि विद्यते ।  
 षति श्रुतिस्मृतिशतप्रमाणाज्ञानवान् मुनिः ॥ ५६ ॥  
 श्रीरामसाङ्ख्यमुक्तिं सायुज्यं वैति नान्यथा ।  
 यावत् पश्यति वैराज्यं सर्वत्र सर्वदा ॥ ५७ ॥  
 तावद्विद्विधं स्मरेन्नाम मनसा वयसाथवा ।  
 ततस्तूपायसूक्ष्मांशनामस्मरणधीर्भवित् ॥ ५८ ॥  
 स्वाविद्यापदसूक्ष्मांशयोगसूत्रस्वरूपतः ।  
 राजमानं मडो रामनाम सूक्ष्मचिदुच्यते ॥ ५९ ॥  
 सत्त्वसत्त्वरजोपाधिं सर्वविद्गामिमानिनम् ।  
 स्वविकल्पितवैराज्यतत्कार्यग्रासपूर्वकम् ॥ ६० ॥  
 सूत्रात्मभावमापन्नं श्रीरामं करुणानिधिम् ।  
 ध्यात्वा पूर्वोक्तविधया रामनाम सदा स्मरेत् ॥ ६१ ॥  
 यावद्भ्रष्टिं बलिर्द्वेषे यान्तराले तयोरपि ।  
 सूत्राप्यश्रीरामनाम स्वरूपेण प्रकाशते ॥ ६२ ॥  
 तावच्छ्रीरामरामेति मनसा नाम संस्मरेत् ।  
 ततस्तूपायबीजांशनामस्मरणधीर्भवित् ॥ ६३ ॥  
 स्वाविद्यापदबीजांशयोगबीजस्वरूपतः ।  
 राजमानं मडो रामनामबीजचिदुच्यते ॥ ६४ ॥  
 सत्त्वसात्त्विकसत्त्ववाङ्गं सार्वज्ञ्याद्विगुणैर्युतम् ।  
 स्वकल्पितविराट्सूत्रप्रपञ्चग्रासपूर्वकम् ॥ ६५ ॥  
 बीजमात्रतया शिष्टं सर्वकारणवैभवम् ।  
 निर्दुक्तदयासिन्धुं रामं ध्यात्वा दिवानिशम् ॥ ६६ ॥

पूर्वपर्यायिगदितरामनाम सदा स्मरेत् ।  
 यावच्छ्रीरामनामार्थः प्रत्यक्षपरिभागतः ॥ ६७ ॥  
 भवेत् करामलकवत् तावन्नाम स्मरेद् बुधः ।  
 तदर्थो रेकृ आम्नातस्त्वमर्थो मार्ण उच्यते ॥ ६८ ॥  
 रार्णेन मार्णसंयोगो भवेदसिपदार्थकः ।  
 स्वाय्यमीशयैतन्यं रलक्ष्यं सत्यचित्सुभम् ॥ ६९ ॥  
 मवाय्यं ज्वयैतन्यं मलक्ष्यं प्रत्यगीरितम् ।  
 विषमोपाधितो रामवाय्ययोर्नैक्यमिष्यते ॥ ७० ॥  
 रामार्णवाय्यापवादाघारलक्ष्यसिदात्मनोः ।  
 सामानाधिकरण्येन तयोरैक्यं श्रुतीरितम् ॥ ७१ ॥  
 आद्यो रा तत्पदार्थः स्थान्मकारस्त्वम्पदार्थवान् ।  
 तयोः संयोजनमसीत्यर्थे तत्त्वविदो विदुः ॥ ७२ ॥  
 ब्रह्मात्मैव भवेदात्मा ब्रह्मैवात्मा न संशयः ।  
 अेवं विचार्य नामार्थं श्रुत्याचार्यप्रसादतः ॥ ७३ ॥  
 ततस्तूपायतुर्याशनामानुष्ठानधीर्भवेत् ।  
 स्वाविधापदतुर्याशयोगसाक्षिस्वरूपतः ॥ ७४ ॥  
 राजमानं मखो रामनाम तुर्यसिद्ध्यते  
 चित्सामान्योपाधिलब्धसर्वसाक्षिस्वरूपकम् ॥ ७५ ॥  
 स्वकल्पितविराट्सूत्रभीजतत्कार्यविश्रमम् ।  
 कबलीकृत्य तत्सर्वाधारत्वेनावशेषितम् ॥ ७६ ॥  
 सर्वोदासीनयैतन्यमपि भक्तावनोत्सुकम् ।  
 श्रीरामनामसाम्राज्यं स्वाभेदेनैव भावयेत् ॥ ७७ ॥  
 यावत् समस्ताधिष्ठानसाक्ष्यस्मीति दृढा मतिः ।  
 स्रुपविलयं याति तावदेवं विभावयेत् ॥ ७८ ॥  
 शास्त्रज्ञानविज्ञानसम्यग्ज्ञानप्रभावतः ।  
 कर्मत्रयत्र्यावरणभागत्रयलयोद्भवम् ॥ ७९ ॥  
 वित्तं वरत्वं वर्यत्वमेत्य साक्षी भवेन्मुनिः ।

सर्वाधारतया शिष्टसाक्ष्यासिर्घटि रोयते ॥ ८० ॥

तदा तद्रूपेण तिष्ठ सर्वाधिष्ठानसाक्षिणः ।

सत्तासामान्यामिकावे यास्थसि त्वं पराद्धयम् ॥ ८१ ॥

छदानीमिति -

छदानीं ते यद्युपेयनामब्रह्मावशेषधीः ।

भवेत् तदोपायनामयतुर्भागसमन्वितम् ॥ ८२ ॥

स्वाविधापदतत्कार्यजातं शशविषाणवत् ।

ज्ञात्वात्यन्तासत्त्वमिति नित्यभावस्वरूपकम् ॥ ८३ ॥

विकलेभरकैवल्योपेयनामस्वरूपतः ।

परमाद्वैतरूपेण शिष्यसे नात्र संशयः ॥ ८४ ॥

निर्बाजिब्रह्मविज्ञानसमकालं मडामुनिः ।

निर्बाजिसत्तासामान्यब्रह्मैव भवति श्रुतेः ॥ ८५ ॥

श्रीवासुदेवेन्द्रशिष्यरामयन्द्रेन्द्रयोगिना ।

उपेयश्रीरामनामपरमार्थो निरूपितः ॥ ८६ ॥

य छत्थं रामनामार्थं ज्ञात्वा नाम स्मरेत् सदा ।

स याति परमाद्वैतमडासाम्राज्यवैभवम् ।

समाशीतिग्रन्थयुता श्रीनामार्थविवेकयित् ॥ ८७ ॥

छति उपनिषद्ब्रह्मयोगिविरचितः नामार्थविवेकः सम्पूर्णाः ।

Upanishadbrahmayogin उपनिषद्ब्रह्मयोगिन् composed nAmArthavivekaH नामार्थविवेकः in verses as well as its prose commentary व्याख्या Upeya-nama-viveka उपेयनामविवेकः (reference link is below).

The Upeya-nama-viveka is a good and authoritative treatise on Nāmasiddhānta. It is a manual (prakarana) dealing with the subject (viṣaya) of the glory of the recitation of Rama-naman or the name of Rama who is one of the incarnations of the Supreme. Its aim (prayojana) is to aid the devotee to realize identity with Rāma and it has relation (sambandha) to the subject of the Supreme as it portrays it. And one who desires to experience the pleasures of the Supreme Bliss is entitled to study it is an adhikarin. The treatise points out that the recitation of God's name is a means (upāya) for realizing

God (upeya) and declares that the name itself is the Supreme Being. In the course of its exposition, it defines and explains terms like upāya, upeya, sattā and Rāma-cit and builds the Nāmasiddhānta doctrines on a sound and logical basis. It not only establishes the identity between Rama and Brahman on the basis of statements made in Śruti and Smṛti texts but also relates the name of Rama with the state ment 'tat tvam asi'. It finally teaches that the recita-tion of the Lord's name removes from the devotee all traces of sin and prepares his mind for cultivating the sense of identity (advaita-bhāvanā) between him-self and the Supreme: Rāmo ham aham eva Rama iti bhāvayet'.

Encoded and proofread by Mrityunjay Pandey

---



*Namarthavivekah*

pdf was typeset on October 21, 2025



Please send corrections to [sanskrit@cheerful.com](mailto:sanskrit@cheerful.com)

